

شريعت يا ايمان

اي غلاطيان بيفهم، كيست كه شما را افسون کرد تا راستي را اطاعت نکنيد كه پيش چشمان شما عيسى مسيح مصلوب شده مُبيّن گرديد؟ فقط اين را می خواهم از شما بفهمم که روح را از اعمال شريعت يافته ايد يا از خبر ايمان؟ آيا اينقدر بيفهم هستيد که به روح شروع کرده، الآن به جسم كامل می شويد؟ آيا اينقدر رحمات را عيش کشيديد اگر في الحقيقة عيش باشد؟ پس آنکه روح را به شما عطا می کند و قوّات در ميان شما به ظهور می آورد، آيا از اعمال شريعت يا از خبر ايمان می کند؟ چنانکه ابراهيم به خدا ايمان آورد و برای او عدالت محسوب شد. پس آگاهيد که اهل ايمان فرزندان ابراهيم هستند. و كتاب چون پيش يافت، زير لعنت می باشند زيرا مكتوب است، ملعون شريعت هستند، زير لعنت می باشند زيرا مكتوب است، ملعون است هر که ثابت نماند در تمام نوشته های كتاب همچنانکه ابراهيم در حضور خدا از شريعت عادل شمرده نمی شود، زира که عادل به ايمان زیست خواهد نمود. اما شريعت از ايمان نیست بلکه آنکه به آنها عمل می کند، در آنها زیست خواهد نمود. مسيح، ما را از لعنت شريعت فدا کرد چونکه در راه ما لعنت شد، چنانکه مكتوب است ملعون است هر که بر دار آوخته شود. تا برکت ابراهيم در مسيح عيسى بر امّتها آيد و تا وعده روح را به وسیله ايمان حاصل کنيم.

شريعت مودبانه و مسيح توجيه می کند

اي برادران، به طريق انسان سخن می گويم: زيرا عهدی را که از انسان نيز استوار می شود، هیچ کس باطل نمی سازد و نمی افزاید. اما وعده ها به ابراهيم و به نسل او گفته شد و نمی گوید به نسلها که گویا در براة سپاري باشد، بلکه در براة يکی و به نسل تو که مسيح است. و مقصود اين است: عهدی را که از خدا به مسيح بسته شده بود، شريعيتی که چهارصد و سی سال بعد از آن نازل شد، باطل نمی سازد بطوری که وعده نیست شود. زيرا اگر ميراث از شريعت بودي،

البر بالإيمان وليس بالأعمال

آنها **الْغَلَاطِيْوُنَ الْأَغْيَيْأَءُ**، منْ رَقَائِكُمْ حَتَّى لَا تُذْعِنُوا لِلْحَقِّ¹ آئمُ الدِّيَنَ أَمَّا مَعْنُوكُمْ فَذُرْسَمَ يَسْوُعُ الْمَسِيْحُ بِيَنْكُمْ مَضْلُوبًا؟² ارْبِدُ أَنْ أَعْلَمَ مِنْكُمْ هَذَا فَقَطْ: أَيَّأَعْمَالَ التَّامُوسَ أَحَدُنُمُ الرُّوحُ أَمْ يَخْبَرُ الْإِيمَانُ؟³ أَهَكَذَا أَنَّمُ أَعْيَاءً؟⁴ أَبْعَدَمَا ابْتَدَأْتُمُ بِالرُّوحِ تُكْفَلُونَ الْآنَ بِالْجَسَدِ؟⁵ أَهَذَا الْمَفْدَارُ احْتَمَلْتُمْ عَبْثًا إِنْ كَانَ عَثْثًا؟⁶ فَالَّذِي يَمْنَحُكُمُ الرُّوحَ وَيَعْمَلُ فُؤَادًا فِيْكُمْ أَيَّأَعْمَالَ التَّامُوسَ أَمْ يَخْبَرُ الْإِيمَانَ؟⁷ كَمَا إِبْرَاهِيمُ "أَمَّنْ بِاللهِ قَحْسِبَ لَهُ بِرًا"⁸، اعْلَمُوا إِذَا أَنَّ الدِّيَنَ هُمْ مِنَ الْإِيمَانِ أُولَئِكَ هُمْ بَنُو إِبْرَاهِيمَ. وَالْكِتَابُ إِذْ سَاقَ فَرَأَى أَنَّ اللَّهَ بِالْإِيمَانِ يُبَرِّرُ الْأَمَمَ سَيِّقَ فَبَسَّرَ إِبْرَاهِيمَ: "أَنْ فِيكَ تَبَارُكٌ جَمِيعُ الْأَمَمِ". إِذَا أَنَّ الْدِيَنَ هُمْ مِنَ الْإِيمَانِ يَتَبَارَكُونَ مَعَ إِبْرَاهِيمَ الْمُؤْمِنِ. لَأَنَّ جَمِيعَ الْدِيَنِ هُمْ مِنْ أَعْمَالَ التَّامُوسِ هُمْ تَحْتَ لَعْنَةِ اللَّهِ مَكْتُوبٌ: "مَلُوْنُ كُلُّ مَنْ لَا يَتَبَتَّ في جَمِيعِ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي كِتَابِ التَّامُوسِ لِيَعْمَلَ بِهِ":⁹ وَلَكِنْ أَنْ لَيْسَ أَحَدٌ يَتَبَرَّرُ بِالْتَّامُوسِ عِنْدَ اللَّهِ فَظَاهِرٌ: "لَأَنَّ الْبَارَ بِالْإِيمَانِ يَخْتَانَ".¹⁰ وَلَكِنَّ التَّامُوسَ لَيْسَ مِنَ الْإِيمَانِ بَلِ الْإِنْسَانُ الَّذِي يَقْعُلُهَا سَيَحْيَا بِهَا.¹¹ الْمَسِيْحُ افْتَدَا مِنْ لَعْنَةِ التَّامُوسِ إِذْ صَارَ لَعْنَةً لِأَجْلِهِ لَأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "مَلُوْنُ كُلُّ مَنْ عَلَى حَسَبِيَّةِ",¹² لِتَصْبِرَ بَرَكَةَ إِبْرَاهِيمَ لِأَمَمِ فِي الْمَسِيْحِ يَسْوُعُ لِتَشَالَ بِالْإِيمَانِ مَوْعِدَ الرُّوحِ.

الناموس يؤدب والمسيح يبرر

آنها الإخوه، يحسبون الإنسان أقول: لَيْسَ أَحَدٌ يُبَطَّلُ عَهْدًا قَذَ تَمَكَّنَ وَلَوْ مِنْ إِنْسَانٍ أَوْ يَزِيدُ عَلَيْهِ.¹³ وَأَمَّا الْمَوَاعِيدُ فَقَيْلَتْ فِي إِبْرَاهِيمَ وَفِي تَسْلِيْهِ، لَا يَقُولُ: "وَفِي الْأَسَارِ", کانَهُ عَنْ كَثِيرِينَ، تَلَّ کانَهُ عَنْ وَاحِدٍ: "وَفِي تَسْلِيْكَ", الَّذِي هُوَ الْمَسِيْحُ. وَلَمَّا أَقُولُ هَذَا: إِنَّ التَّامُوسَ الَّذِي صَارَ بَعْدَ أَرْبَعْمِئَةِ وَتِلْيَتَيْنِ سَهَّ لَا يَتَسْتَخِعُ عَهْدًا قَذَ سَبَقَ فَتَمَكَّنَ مِنَ اللَّهِ تَحْوِيَ الْمَسِيْحِ حَتَّى يُبَطَّلَ الْمَوْعِدُ. لَأَنَّهُ إِنْ كَاتَبَ الْوِرَاثَةَ مِنَ التَّامُوسِ قَلَمٌ تَكُنْ أَيْضًا مِنْ مَوْعِدٍ، وَلَكِنَّ اللَّهَ وَهَبَهَا لِإِبْرَاهِيمَ يَمْوَعِدًا.¹⁴ قَلِمَادًا التَّامُوسُ؟ قَذَ رِيدَ يَسْبَبِ التَّنْعِيَّاتِ إِلَى أَنْ يَأْتِيَ التَّسْلُلُ الَّذِي قَذَ وَعْدَ لَهُ مُرْبَبًا بِمَلَائِكَةٍ فِي يَدِ وَسِيطِهِ،¹⁵ وَأَمَّا الْوَسِيطُ فَلَا يَكُونُ لِوَاحِدٍ، وَلَكِنَّ اللَّهَ وَاحِدٌ.¹⁶ فَهَلِ التَّامُوسُ ضَدَّ مَوَاعِيدِ اللَّهِ؟ خَاشَا، لَأَنَّهُ لَوْ أُعْطِيَ تَامُوسٌ قَارِبٌ أَنْ يُخْبِي لَكَانَ بِالْحَقِيقَةِ الْبُرُّ

يَا النَّامُوسِ. لَكِنَّ الْكِتَابَ أَعْلَقَ عَلَى الْكُلِّ تَحْتَ الْحَطِّيَّةِ²² لِيُعْطَى الْمَوْعِدُ مِنْ إِيمَانٍ يَسُوعَ الْمَسِيحِ لِلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ.²³ وَلَكِنْ قَبْلًا جَاءَ الإِيمَانُ كُلُّا مَحْرُوسًا بِمَنْتَ الْنَّامُوسِ مُعْلِقاً عَلَيْنَا إِلَى الإِيمَانِ الْعَتِيدِ أَنْ يُعْلَمَ.²⁴ إِذَا فَدَ كَانَ النَّامُوسُ مُؤَدِّبًا إِلَى الْمَسِيحِ لِكَيْ تَبَرَّرَ يَا الإِيمَانِ. وَلَكِنْ بَعْدَ مَا جَاءَ الإِيمَانُ لَسْتَا بَعْدَ تَحْتَ مُؤَدِّبٍ.²⁵ لَأَنَّكُمْ جَمِيعًا أَبْنَاءُ اللَّهِ يَا الإِيمَانِ بِالْمَسِيحِ يَسُوعَ،²⁶ لَأَنَّ كُلَّكُمُ الَّذِينَ اعْتَمَدْتُمْ بِالْمَسِيحِ قَدْ لَيْسَتُمُ الْمَسِيحَ.²⁷ لَيْسَ يَهُودِيًّا وَلَا يُوتَانِيًّا، لَيْسَ عَبْدًَ وَلَا حُرًّا، لَيْسَ ذَكْرًا وَأَنْتَ، لَأَنَّكُمْ جَمِيعًا وَاحِدٌ فِي الْمَسِيحِ يَسُوعَ. فَإِنْ كُنْتُمْ لِلْمَسِيحِ فَأَنْتُمْ إِذَا نَسْلُ إِبْرَاهِيمَ وَخَسَبَ الْمَوْعِدِ وَرَثَةً.

دِيْگَرَ از وَعْدَه نَبُودِي. لِيكَنَ خَدا آن را به ابراهِيمَ از وَعْدَه دَادَ.¹⁹ پَس شَريعت چیست؟ برای تقصیرها بر آن افزوَدَ شَدَ تا هنگام آمدن آن نسلی که وَعْدَه بَدو دَادَه شَدَ و بِهوسیله فرشتگان به دست متواتَطِی مرتب گردید.²⁰ امَّا متواتَطِ از یک نیست، امَّا خَدا يک است.²¹ پَس آیا شَريعت به خلاف وَعْدهای خَداست؟ حاشا! زیرا اگر شَريعت دَادَه می‌شَدَ که تواند حَياتَ بخشد، هرآینه عدالت از شَريעת حاصل می‌شَد. بلکه کتاب همه‌چیز را زیر گناه بَسَتَ تا وَعْدهای که از ایمان به عیسی مسیح است، ایمانداران را عطا شَد.²² امَّا قبل از آمدن ایمان، زیر شَريعت نگاه داشته بودیم و برای آن ایمانی که می‌بایست مکشوف شَدَ، بسته شده بودیم.²³ پَس شَريعت لالَی ما شَدَ تا به مسیح برساند تا از ایمان عادل شمرده شویم.²⁴ لِيكَنَ چون ایمان آمد، دِيْگَر زیر دست لالَ نیستیم. زیرا همگی شما بِهوسیله ایمان در مسیح عیسی، پسران خَدا می‌باشید.²⁵ زیرا همَّشِیما که در مسیح تعمید یافَتَد، مسیح را در بر گرفتید.²⁶ هیچ ممکن نیست که یهود باشد یا یونانی و نه غلام و نه آزاد و نه مرد و نه زن، زیرا که همَّه شما در مسیح عیسی یک می‌باشید.²⁷ اگر شما از آن مسیح می‌باشید، هرآینه نسل ابراهِيم و بِر حسب وَعْدَه، وارث هستید.